

לכבוד ה' א' אברהם בן אברהם

As per phone conversation I am Fwd on your
wonderful idea on Sheitlach

If I may, I choose to send now a few select
ones that I think are beyond debate between the
pious & pious and as such are more worthy of your
consideration

page 2 'The original Teshuvah of Harav Elyashiv'
In the 2nd parag. Dr Anand Mohan is
described as a priest. Though someone had made
this claim at that time (he was even described as
The world's leading expert on Hinduism), it is now known
that he wasn't a prot of relig. or a priest, rather
a Prof. of Politics who taught as correctly noted at CUNY
Mohan did author essays on 'Terror and a Bio on an
India Prime minister (but never printed on relig. though he
certainly was very knowledgeable). (He died some years ago)
Documents are attached pg 3-5

page 4 "Question Two Determining" etc
In the 1st Parag. regarding Rav Dunner
"He [redacted] Interviewed several pilgrims, some of who
told him" etc
I don't think there is anyone including from the pious
that attempts to challenge Rav Dunner own
discription of what he did, namely that (1) he interviewed
many pilgrims (2) that they all responded one way, (for some reason)
Documents - Transcript of Rav Dunner Drashah in Brooklyn

2

attached (Rau M. Heinaman wife was in attendance
as well) & media Interview with Rau Dunner
pg 6-7 attached

page 6 In Article

Regarding non remi hair in India:
Though it is widely known that there is much non remi-
'brush hair' coming out of India, it is also considered an
established fact that ALL quality wigs sold in the
Jewish market are made of Remy hair (though this
was not known to Rau yisroel Belsky is at the time)

Regarding Remi From India stemming From sales.

After many years - no one has brought forth any proof
or Documents Indicating widespread practice of remiponies
sold for profit by private ~~Indv.~~ Indv. of their own hair
There seems to be agreement on this point & has been
posed so by the ~~majority~~ majority, namely the chief advocate for
a heter, the terms of E.Y. as well as Emma Tarlo whom
is quoted in the Article.

Doc. are attached. 8-15 (can send much more)

The ramifications of this are obvious. The Question begs:
basis to consider a ~~majority~~ majority if it is widely accepted,
as noted on page 7 that most of the hair used in the
wig Industry is from India hence not a ~~majority~~ majority
& regarding Indian hair itself non remy doesn't appear to
be relevant and non Temple remy can't be found on large
scale, thus leading one to conclude that the majority
of Remy appears to be Indian Temple hair.

732 618 6853

Tacoma. "It wasn't America," he says of northeastern Queens. "It was the U.N. I saw Colombians, Koreans, Chinese, Dominican Republicans — but not a single hamburger!"

Why do they come to New York? For one thing, the city has a tradition of tolerance, or at least a laissez-faire obliviousness, which amounts to the same thing. Partly too, it is the reassurance of being among one's own kind. * An immigrant from almost any country can depend on finding transplanted countrymen in the city. But there is also something appealing, it seems, about joining the larger swarm of immigrants in New York, of being on a patch that is in turn part of a patchwork quilt. Where practically everyone is an alien, no one is alien. "There is a feeling of cordiality," says Anand Mohan, a Queens College politics professor from India, "and, for us, a satisfaction in knowing that as immigrants in this city, we are not alone."

Again and again each day, the juxtapositions of culture and language are jarring, like some mad laboratory experiment in continental drift. In the real world, 9,700 miles separate Shanghai from Bogota. In Jackson Heights on Roosevelt Avenue, they butt right up against each other, as when, one recent afternoon, a Colombian teenager loped into a hole-in-the-wall take-out restaurant. "You do chicken?" he asked haltingly. The Chinese teenager behind the counter frowned for a moment, baffled, then smiled. "Dumpling!" she said, nodding. "We have all kind dumpling!"

At Manhattan's northern tip, outside an 18th century Dutch farmhouse on 204th Street, elderly Jewish women sit on benches, pretending to ignore the young latino drivers who are jiving with each other through open car windows. Just south on St. Nicholas Avenue at El Pablon Chino restaurant, the Chinese waiter serves fried Dominican sausage and chop suey; he speaks Spanish, but no English. Along one refurbished commercial block in Flushing, Asia is scrunched together: Korean beauty salon, Chinese hardware store, Pakistani-Indian spice and grocery store, Chinese wristwatch shop, Korean barber.

The city's random ethnic mix and match often manage to achieve an improbable harmony. One recent Thursday evening in Flushing, six drinkers sat at the bar of the Lychee Village restaurant: a black, an Indian, a Korean, two Chinese and, discussing educational policy with one of the Chinese men, a middle-aged white. "We have all kinds," says Owner William Ming. "German, Irish, South African, black, white, Chinese, Korean, all steady customers. They like each other. Why shouldn't they?" In the Elmhurst neighborhood of Queens, the city's most eclectic immigrant community of all, the congregation of the First Presbyterian Church reflects the extraordinary local mishmash. The

"Studies in Conflict and Terrorism" by Anand Mohan (book published in 1992)

Main | Studies in Conflict & Terrorism | The historical roots of the Kashmir conflict

Studies in Conflict & Terrorism

1992 / 01 Vol. 15; Iss. 4

The historical roots of the Kashmir conflict

Mohan, Anand

Volume:	15	Language:	English
Journal:	Studies in Conflict & Terrorism	DOI:	10.1080/10576109208435908
Date:	January, 1992	File:	PDF, 1.71 MB

Download (pdf, 1.71 MB)

Preview

Send-to-Kindle or Email

Add to Favorites

This article was downloaded by: [134.117.10.200]

On: 16 March 2015, At: 21:23

Publisher: Routledge

Informa Ltd Registered in England and Wales Registered Number: 1072954 Registered office: Mortimer House, 37-41 Mortimer Street, London W1T 3JH, UK

Studies in Conflict & Terrorism

Publication details, including instructions for authors and subscription information:

<http://www.tandfonline.com/loi/uter20>

The historical roots of the Kashmir conflict

Anand Mohan^a

^a Queens College, City University of New York, New York, NY, 10021

Published online: 09 Jan 2008.

To cite this article: Anand Mohan (1992) The historical roots of the Kashmir conflict, Studies in Conflict & Terrorism, 15:4, 283-308, DOI: 10.1080/10576109208435908

To link to this article: <http://dx.doi.org/10.1080/10576109208435908>

2

"Indira Gandhi" by Anand Mohan (book published in 1970)

Indira Gandhi

By Anand Mohan

0.00 · Rating details · 0 ratings · 1 review

Publication date
January 1, 1970

This first full-length English-language biography of Indira Gandhi presents an intimate portrait of an intriguing personality who until now has been shrouded in mystery, in spite of public scrutiny and constant exposure in the political arena. As prime minister of the world's second most populous nation, she has faced and struggled with such diverse and difficult problems as population control, entrenched religious animosity, the specter of mass starvation, and the confusion of dealing with many different language dialects within one homeland.

האליל בטירופטי מקבל קרבנות כל היום, יש קאמפור, יש קוקוס, כל אלו הם דברים שמלך בשר ודם יהנה ממנו. קמפור יש לו ריח ט ונראה טוב, שמן שמושחים את הפסל משום שזה עושה הרגשה טובה לבשר ודם, פרחים סביב צווארו, אוכל שיש לו טעם טוב, כל א שייך לבשר ודם, ושיער לא נכנס תוך הגדר הזה. הוא לא לובש את השיער, הוא לא אוכל את השיער, הוא לא מריח את השיער, ואף פי לא מסתכל על השיער. השיער אף פעם לא נכנס לטמפל.

הרב בלסקי: הוא אמר שפעמים כן מכניסים.

אוקיי, לפעמים כן, אז ביררתי את הדבר, עשיתי 3 טלפונים לברר הדבר והיה מענין²³...

דברי הרא"ד דונר:

סליחה שאני מפריע, אבל אני חייב ללכת, הוא יכול להמשיך אחרי שאני הולך, אז אני רוצה לענות על מה שהוא אמר, קודם כל, אני מתכוון להתקיף אתכם, ובכבוד גדול אמרתי שבבקשה שכולכם ילכו לרב אלישיב וישכנעו אותו לשנות את דעתו, אין לי מה להתווכח אתכם. אבל אענה בקיצור על הנקודות שהעלה הפרופסור.

אני אוהב מאוד את המשל של קידוש לבנה, אבל אני לא הגוי מהסיפור, אני למדתי את הענין ככל שאפשר לפני שהלכתי לשם, וידעו בדיוק למה הלכתי לשם. קיבלתי שאלות מסוימות לשאול אותם, ולא אמרו לי שהוא סאקריפייס של האגו בלבד, אלא הם אמרו באנו ברור, ושאלתי פעם אחר פעם, וענו לי פעם אחר פעם, לא זה לא רק סאקריפייס של האגו, אלא אני מגלח ליתן לאליל א השער. יכול להיות שהם לא יודעים על מה הם מדברים, אבל יש לנו מזל שיש לנו חז"ל שהגדירו את בעל פעור שהוא עבודה זרה, נ עם כל הכבוד, אני בטוח שאתה (ליי ווימן) מבין את בעל פעור אחרת, כי אי אפשר להיות שיש כזה ע"ז של בעל פעור כי הוא מעשה כ כך פראסט וגראב ככה או ככה, עם כל הכבוד יש תשובת הרא"ש (כלל נה, ט) שכתב שאחד ששאף ידיעותיו מהאוניברסיטה ושא מקומות ורק אחרי זה עוסק בתורה, קשה מאוד לסמוך עליו אחרי זה, כי הוא לא משנה את ההנחות שהיו לו לפני שלמד תורה. עם כ הכבוד, אני לא חולק שיש לך הרבה ידיעות מה קורה שמה, אבל חז"ל ראו את מעשה שבירת המקל כמעשה של עבודה זרה, ואני בטוח שאתה היית אומר ששבירת המקל אינו ע"ז אלא היית אומר ששבירת המקל הוא מעשה שעושים משום שיש בעיה עם המקל, ולכ זורקים אותו כי המקל הטמא הזה אינו ראוי לע"ז. אבל חז"ל מכל מקום הבינו כמה פעולות שעשו הגוים - שנראו כמעשה משוגע וכאיל היו דברים טמאים כבעל פעור - אעפ"כ הבינו חז"ל שזה עבודה זרה.

אף אחד מעיניהם לא "האירו" כששאלתי אותם מה הם עושים, והם לא ידעו מה אני רוצה בכל השאלות האלה, הייתי איש זר וכשהתווכחתי עמם ואמרתי להם שלא יכול להיות שאתם מוסרים לו את השיער, ועל כרחך אתם רק מסירים האגו, הם חלקו עלי ואמרו לא! שזה לא משום האגו! אלא אני מוסר את השיער לאליל. זה שמעתי מהרבה הרבה אנשים פעם אחר פעם. ובדיוק לשם זה הלכת לשם.

ואם אתה אומר שראית את הספרים מדברים יחד דברים בטלים, אתה אף פעם לא ראית את הכהנים בבית המקדש להבדיל, ומה עשו שמה? ומה ענין הדיבורים שלהם לכוונת ליבם, והלא גם אני ראיתי רבנים באסיפות שגם דברו דברים זה עם זה, וגם בחזרת הש"ץ יש אנשים שמדברים זה עם זה בעוה"ר, ועדיין לא פקע מיניה שם חזרת הש"ץ. ומה אתה חושב, ש-24 שעות הם ישבו שם בשקט, הלא להבדיל גם בבהמ"ד יש אנשים שמדברים ולא יושבים שם בכובד הראש כל רגע. אני ראיתי את הספרים שישבו בכובד ראש, אבל אני לא חושב לרגע שהם לא דיברו מילה כל היום.

ולכן אני לא יכול להסכים עם כל הטענות שלך, ואם הטענה שלך היא שבכל הפלוספיה בהודו מוכח שאין ראוי להם להקריב את שיער, אני מודה לך אולי שכך הוא ראוי להיות, אבל לאיש הפשוט בהמון עם ששאלתי אותו מה הוא עושה, הוא ענה לי כמו שאמרתי. ולזה הלכתי לברר מה האיש הפשוט מהם חושב, ועל זה אמר הרב אלישיב אם זה מה שהם אומרים אני לא יכול להקל בזה כלל. אם אתם רוצים לחלוק על זה, ולומר שעל פי הפילוספיה אין זה ראוי להיות תקרובת, ולחלוק על הרב אלישיב גזונטיהייט (שיהיה לכם לבריאות), מה הבעיה.

רב אחד: המקל צריך להיות עבודתו בכך?

²³ להשלמת הענין נביא מה שלי וייסמן אמר לנו על נקודה זו בשיחה עמו. הוא אמר שהוא דיבר עם אחד מהכמרים שמה, ושמע שזה נכון שיש שמביאים שיער מהגילוח תוך ההונד, אבל הסביר הכומר שאי אפשר להם לעצור את זה, כי יש אנשים שרוצים להראות לאליל הנה גלחתי ולכן מביאים את שערותם בפנים. למעשה בהתכתבות עם הטמפל ג"כ כתבו שיש שמביאים את השיער בפנים, וכמו כן אמרו שאין צורך בזה משום שמה שהוא מגולח בבנין שבו מתגלחים מספיק, והאליל כבר רואה את המעשה, וכבר מקבל את השיער.

כדי לחקור זאת מדויק נסעתי עם הרבנית תחלי, והרב מיכאל שארף שליט"א אחד שיודע להכנס טוב עומק הענין ויחד נפגשנו עם יהודי פורפ' מבאמבעי אשר ליוו אותנו בדרך להודו, כמו"כ לקחנו איתנו גוי מאנגליה שאר יודע את השפה ההודית כדי שילוו וידריך אותנו בהודו.

אנחנו יצאנו לדרך פרשת בהר בחוקותי, ל"ג בעומר לפנות בוקר בערך בשעה 5 בדרך המטוס היה מלא בהודים, פיתחתי שיחה עם שכן גוי הודי והוא סיפר לי בדיוק את כל הענין והסכים לבדריך את הנהג שלנו בדיוק איפה מענין לקחת אותנו.

ביום א' בלילה כחצות הלילה הגענו להודו (יש הפרש 4.5 שעות מלונדון) משם נסענו מיד לטירופטי.

ביום ב' בשעה 5 לפנות בוקר הגענו לטירופטי בהתחלה נחנו ובשעה 9 נסענו ליעדינו. ההר טרימאלא שם נמצא הטמפל בראש ההר אשר בגוה יותר מ 2000 רגל.

הטמפל על ההר בגובה 20 ק"מ באמצע הקיץ החום שם בערך 70 מעלות ולפני העליה חייבים לעבור בדיקה ואח"כ מתחילים לנסוע במעלה ההר, בדרך ראינו אלפי אנשים עולים יחיפים ללא נעלים וגרבים, הפשטת הנעלים והגרבים הינה חלק מהעבודה של הע"ז לכבוד האליל. דרך שבהליכה רגלית לוקחת כ-3 שעות. בדרך רואים כל כבדת דרך בית תיפלה שונה עם שם שונה של אותו ע"ז, יש לה בערך 1080 שמות, כשמגיעים למעלה משלמים דמי כניסה. אנחנו כנראה היינו התיירים היחידים שם, המקום מיועד רק למי שבא לעבוד ע"ז עומדים שם אנשים בתור במורד הרחוב באורך קילומטר רק כדי להכנס. התורה לכניסה כ"כ ארוך שצריך לחכות מעת לעת שלם ע"מ להכנס כ"כ הרבה אנשים מגיעים ביו מאחד, יש שם קופסא מחוברת לריצפה שקורים לה "הינדו" היא גדולה וגבוהה יותר מבן אדם, שם מכניסים נדבות, תכשיטים, כסף, וחפטים יקרי ערך, וכל אחר מכניס משהו.

ראינו איך שהם מביאים קרבנות וקטורת שלא בפניו, הלכנו לחדר שמספרים וצעקו עלינו לפשוט נעלים וגרבים, והבנו שזה לא סתם חדר פשוט, אח"כ נכנסנו לחדר הע"ז וראינו אנשים יושבים על הקרקע מלפני הספר, אלו שמספרים מניחים ידם על הלב ונושאים תיפלה, זה לא לוקח הרבה זמן בין 3 ל-4 דקות, כל השיער מסופר, והספרים משליכים ארצה את כל השיער, ואח"כ מגיעים לאוספו ומניחים בקערה גדולה.

על השאלה מדוע מספרים, כולם ענו אותו דבר, "זה קרבן לאליל שגר פה, פה זה ביתו" דיברנו עם האחראי שאמר שמשלמים ל-600 ספרים כל יום והם מחלקים ל-3 מחלקות של 200 ספרים.

לא שאלנו אחד ולא שתיים, שאלנו עשרות אנשים וכולם ענו ובאותו מטבע "אנו מספרים שערונו בתור קורבן לאלילינו – הוא אוהב שיער". על השאלה שהשיער הרי הולך לפח, הם ענו שכשמקטרים קטורת זה גם הולך לפח, הם כולם אמרו במפורש השיער זה קורבן לאליל, גברים ונשים וילדים מגיעים להסתפר ולוקחים את השיער בשקים מטפלים בשיער ומובילים אותו לסוחרי השיער כששאלנו את המספרים על כך שסוחרים בשערותיהם הם ענו שכל עוד והאליל מרויח כמה פרוטות עבור השיער הם מוכנים לכך.

לאילו שקשה לספר את כל השיער הם מתיישרים וגוזרים להם רק כמה שערות כל אחד נותן קרבן לפי מה שרוצה לתת, אבל המציאות היא ש"שוחטים" את השיער כקרבן לאליל.

דער בלאט – מה הוצאתם משם? ומה יצא לכם ברור משהייתכם שם?

הרב דונר – השאלה הא' אם זה קרבן לע"ז – תורן לנו כיזה שמענו מכל המספרים שהשיער זה קרבן והם נותנים אותו כדי להוושע מהאליל ועכשיו היינו צריכים לעקוב להיכן הולם השיער ומהטמפל והלאה, עקבנו אחרי השיער בצאתו מטיירופטי בכניסתו למאדראס ושוחחנו עם סוחרי השיער שקיבלו את השיער וסיפרו שזה נדיר בעולם לקבל כזו כמות שיער ארוך מבני אדם לכן הם שולחים מהודו יער לרובהעולם כדי שלהשתמש בו, הם מוכרים את השיער ל"כינע" ושם מערבבים איתו שערות אחרות מרחבי העולם כי השיער ההודי מאוד פופולרי בגלל איכותו לייצור פיאות, ומהם עושים את הפאות השחורות והפאות הבלונדיניות – בכל רחבי העולם.

מהודו נסעתי מיד לאר"י ביום ה' ישבתי עם הבי"ד של העדה החרדית ואחר כמה שעות הם יצאו עם קו לקורא שזה תקרובת ע"ז וזה אסור.

להעביר גילולים מן הארץ.

אחוזי שוא - השיער ההודי וחלקו היחסי בשיער העולמי

הקרחת; למסקנת 'הכצעקתה' גם תגלחת זו איננה אוסרת את השיער, מאחר
 וחסרים בה תנאי היסוד לאיסור תקרובת: למרבית הנוסחאות נאלה-דיווי איננה
 אלילה נעבדת, ובודאי שלא עובדים אותה בגילוח שיער, השיער לא משמש
 כחפץ שעובדים בו את האליל, התגלחת איננה 'עבודה' אלא רק 'הנהגת
 חסידות', וכו', כפי שהתבאר ב'הכצעקתה', ומ"מ גם אם היינו חוששים
שיער זה הוא אסור - הרי שקרוב לוודאי שהוא מיעוט ביחס לכלל השיער
בטירומאלה, שהוא מיעוט ביחס לכלל השיער ההודי [סוף סוף רוב צלייני טירומאלה
 הם ממדינת 'אנדרה-פראדש' הסמוכה, שבה רק כארבעה אחוזים מתושבי הודו, ועוד כ-25%
 מצלייני טירומאלה הם משלש המדינות הסמוכות, ורק מיעוט מאזורים מרוחקים], וכך גם
 משתקף בהיקף המכירות של טירומאלה - שהוא מיעוט קטן ביחס להיקף כלל הייצוא ההודי
 (כ-500 טון בשנה לעומת כ-2,500 טון), **שגם הוא מיעוט ביחס לשיער העולמי** [כפי
 שיתבאר בהמשך].

סיבות התגלחת השונות: מאחר ובפועל הודו מייצאת כמות גדולה של
 שיער, חלקו איכותי וארוך, וחלקו קצר וגרוע, יש להבין מה עומד מאחורי
 הגזיזות שאינן 'אליליות'; למרות שבמדינות רבות [וויטנאם, סין, בורמה, תאילנד,
 קמבודיה, לאוס - בעלות השיער האסיאתי שצריך עיבוד, וכן באוקראינה, רוסיה, רומניה,
 קזחסטן ודרום אמריקה - בעלות השיער האיכותי, ומצאנו תיעוד לגזיזה מסחרית של שיער
 איכותי אף בסוריה ולבנון, ואף ביפן וארה"ב העשירות] נוהגת גזיזת נשים לצורך פרנסה,
 הן כשהן מוכרות את שערן, והן כשאחרים כופין אותן ונוטלים את שערן - אך
 בהודו אין כמעט תיעוד לגזיזת שיער רמי לפרנסה - אלא נפוצה מכירת שיער

"As village women don't dye, bleach and streak their hair, even their
 comb waste is sometimes used," he said.

שנותר

<http://indianisvara.blogspot.com/2014/10/why-people-cut-hair-in-triputicrores.html>

[השיער סימן לאנשי שיש להשאירו מאחור, לנת לאליל את האגו הוא האופרינג הכי טוב. האליל
 התקשה לשלם חובותיו וביקש שנאמיניו ישלמו. בכל אופן טוב להרוויח תגלחת...].
 (מתוך התכתבות שלנו עם עם האדם היחיד שהוסרט כשאומר את שם האליל בעת התגלחת) [התגלחת היא
 השתחויה לפני האליל ולא בפני היופי. המאמינה נאלה-דיי נתנה שיער ובאים כדי לתרום שיער
 ולאבד את היופי העצמי, כי שיער הוא חלק חשוב מהיופי, וכך מתרחקים מתשומות לב
 גופנית. התגלחת היא תרומת איבר ללא כאבים. כמובן שהכסף שמזנק מהתגלחת משמש לפעולות
 רוחניות].
 הסטטיסטיקה נערכה על 500 צליינים בטירומאלה, וסוכמה בספר "A - Tirumala Temple
 Study Of Pilgrimage Tourism" (לא זמין ברשת אלא רק לרכישה כספר פיזי).

אחוזי שוא - השיער ההודי וחלקו היחסי בשיער העולמי

במסרקים ובאמבטיית, ושגזוז במספיות^א, וכל כיו"ב, שאיננו רמי אלא משמש לייצור פאות זולות ותוספי שיער - שבד"כ לא מגיעים לשוק החרדי; שמעתי גם מאחרים שחיפשו בהודו גזיזה מסחרית בהיקף גדול של שיער רמי, ולא מצאו מקור רציני למסחר זה מחוץ למקומות הדת, אמנם, אין זה בדיוקא בבתי ע"ז הינדים אלא גם במסגדים ובכנסיות - ללא קשר לאמונה ההינדית [ומעניין שבנפאל יש כ-90% הינדים ובבנגלדש אחוז גבוה הם הינדים - שכן גוזזים למסחר ולא מורידים שיער במקדשים].

מצאנו תיעוד לא פעם לגזיזת נשים בכפיה בהודו^ב, והעיד על כך גם שר

For example, more Indian husbands are forcing their wives into selling their hair, slum children are being tricked into having their heads shaved in exchange for toys, and human hair harvested from dead bodies in graveyards have often been rumored to be on the market too.

המסחר של מדינת 'טמיל-נאדו' שיש

סבירות שהרבה מהשיער שמגיע מחוץ למקדשים - מגיע מניצול נשים, כלומר גזיזה בכפיה או בתשלום מועט ביותר (הוכחו דבריו בעמ' 19) [בעולם הרחב ישנה גזיזה רבה בכפייה, ע"י כנופיות, סוהרים כלפי אסירות, ועוד].

דרך המקדשים למכור את השיער במכירה פומבית חודשית מסודרת, שהכנסותיה מפורסמות ומדווחות כחוק, ומאחר ומצאנו כמה פעמים דיווח על הברחת שיער מהודו - הרי שאין זה שיער מקדשים; באחד הדיווחים התלוננו

Another issue the industry faces is smuggling. On average, India loses close to ₹150 crore a year to smugglers of human hair, according to a February 2021 report published in *The Times of India*. Customs officials have been

שההברחה בשחור גורמת נזק של

כמיליארד וחצי רופי בשנה [כעשרים מיליון דולר]^ג. כמו כן, גם שיער שמיוצא

^א לדוגמא: [https://economictimes.indiatimes.com/hair-traders-go-on-a-temple-trail-to-add-to-rs-2500-cr-hair-trade-](https://economictimes.indiatimes.com/hair-traders-go-on-a-temple-trail-to-add-to-rs-2500-cr-hair-trade-market/articleshow/24007449.cms)

^ב אחד מהמקורות לגזיזה בכפייה [תרגום: 'בעלים כופים נשותיהם לגלח, מרמים ילדים לתת את שיערם']:

<https://www.smallstarter.com/browse-ideas/the-human-hair-business-in-africa-and-how-it-makes-millions-of-dollars>

וכך אמר שר המסחר של 'טאמיל-נאדו' שאין ידיעה ברורה מהיכן מגיע רוב השיער שאיננו מהמקדשים, ובמקרים רבים אנו חוששים מניצול של נשים, ראה בהע' י"ט.

^ג אחד המקורות להברחה: [https://thevoiceoffashion.com/centrestage/features/stressful-times-for-indias-](https://thevoiceoffashion.com/centrestage/features/stressful-times-for-indias-human-hair-industry-4404)
human-hair-industry-4404

וד
מ

תל

תלפיות

עלינו לומר כי כל סוחר השיער ויצרני הפאות אישרו כי שיער מספרות כלומר
ער הנמכר כמו בארצות אחרות בעולם מחירו כשיער המגיע מסירופטי, ואף יקר יותר.

במסיח לפי תומו הודו בעלי בתי החרושת כי מכרו ועירבו בפאות שנמכרו
וחרי הפאות, שיער מתקרובת ח"ו.

יצוין כי לבית הדין יש ראיות רבות נוספות ובירורים מעמיקים נוספים
יכחים בבירור מלא, כי כל הסענות על בירור ששיער הודי לפאות אינו מתקרובת
אינם נכונות, וחובתו של בית הדין ליידע את הציבור לחומר הדברים, ולמנוע מכשול
ל דורשי ה' והיראים בני התורה ושומרי המצוות הנזהרים מלהיכשל בכל איסור,
איסור ע"ז החמור.

לאור כל האמור יצוין שהאישורים שניתנו ע"י ביה"ד הינם אך ורק על פאות
זר שערן הוברד מעל לכל ספק שאינו ממדינת הודו כלל וכלל.

מערכת 'תל תלפיות'

א. יש לפחות שלוש אפשרויות * לשיער זול מתקרובת עליו, ומחירו בדיוק למחיר ששילמו בתי החרושת עבור השיער, וא"כ אין כל אפשרות להחזיר אלו. יתרה מזו מתוך הקבלות והמסמכים עולה, כי סוג השיער ממנו יוצרו מתאים מאד לשיער ממקורות הע"ז.

ב. לגבי נאמנות המסמכים אין כל אפשרות להסתמך על מסמכים אלו ואם מסיבות רבות, וזאת אף לאחר התייעצות עם כלכלנים ומומחי סחר שונים, שקבעו אין במסמכים אלו שום בירור לגבי הנושאים הנידונים.

ג. לאחר דיונים ושמיעת הדברים, החליט מורנו הגאב"ד בישיבת בית דין עם בית הדין שליט"א ובצירוף הגאון רבי משה מרדכי קארם שליט"א והגאון רבי חיים שליט"א, לאסור את השימוש בפאות שמקור שערן מהודו, ואיסור השימוש בהן בשיער אחר.

לאחר מס' ימים נשלח ע"י ביה"ד הדיין הגאון רבי יהושע הורוויץ שליט"א עם מפקח כשרות מסעם בית הדין, בכדי לבדוק את האפשרות לייצור פאות הודו בהשגחה צמודה, כחוראת מרן הגרי"ש שליט"א.

במסעם לסין ולקוריאה, הגיעו למקומות ולבתי החרושת המייצרים פאות הספקים הגדולים בארץ ישראל, והוברר להם מעל כל ספק כי אין כל אפשרות פאות משיער זול המכונה שיער מסרקים, ללא תערובת שיער משזבח מתקרובת הודו וא"כ ברור שטענת סוחרי השיער לא נועדה אלא להטעות את הרבנים ולגרור להתיר את האסור ולהמשיך לשווק את השיער מתקרובת הע"ז במסווה שיער אחר. היה כי השיער שמקורו ממקומות אחרים יהיה מחירו זהה למחיר השיער מתקרובת הודו ואף יקר יותר, שהרי משלמים עליו בקנייתו ומהותו כדי להרויח, משא"כ השיער מתקרובת הע"ז שהמסתפרים אינם מעוניינים להרויח, ונמכר בכמויות גדולות, וכן אפשרות להחזיל את מחירו, ורק שיער מסרקים שהינו באיכות נמוכה ואינו יעיל לתספורת יתכן שמחירו זול יותר בגלל איכותו הנמוכה.

* המקורות לשיער זה הם:

א. "שיער הנופל", דהיינו שיער הנושר מהשיער סוג א' במהלך סירוקו והכנתו למכירה (בביקור הרבנים בקוריאה אישרו יצרני הפאות כי קנו בודאי שיער זה).

ב. שיער סוג ב' ממתחם הע"ז טירופטי דהיינו שיער מעורב מגדלים שונים אשר נמכר במחיר זול יותר שמעורבים בו גדלים שונים, ואסוף בצורה פחות מסודרת מסוג א'.

ג. שיער ממתחמי ע"ז ומרכזים שונים אשר קיימים בכל רחבי הודו (בעיקר רדרות).

ומרן הגר"ש אלישיב שליט"א היה תקיף בדעתו דיש בזה איסור גמור גם על הפאות שנעשו בעבר כל זמן שלא ידעינו בבירור שאין זה בא מבית העבודה זרה. והיו אחרים שסברו שכל זמן שלא יודעים שזה אסור יש כאן ספק שזה בא מאיסור ויש ספק שזה בא מהודו ואזלינו בתר רובו והוי מותר.

והגאב"ד שליט"א הורה בכל הבדיקות שנעשו על ידינו להורות על פי פסקו של מרן הגר"ש אלישיב שליט"א שאין להתיר בכל מקרה גם בספק ספיקא כל פאות שהם לא בוודאי מהודו. ועל פי זה ניתן אישור רק לפאות שהוברר לנו בוודאות שמקורם הוא ממקומות מותרים.

בחודש תמוז תשס"ד בבוא מורינו הגאב"ד שליט"א לפני מרן הגר"ש וואזנר שליט"א ואני התלויתי אליו אז, וסיפר הגאב"ד שליט"א להגר"ש וואזנר שליט"א שאני נוסע באתו יום שוב להודו כדי לראות האם ניתן להביא משם שער שלא מבתי העבודה זרה ומתאים ליצור פאות לשוק היהודי, אמר הגר"ש וואזנר שליט"א ששמע שיש בתי עבודה זרה בכל כפר וכפר בהודו, ובכולם מורידים שער לשם עבודה זרה, והוסיף ואמר דגם אם נאמר שמצד דיני תערובת מה דהוי הוי אבל שאני עבודה זרה דמאיס, ויש לראות שלא להביא שער ממקומות אלו. והשבתי לו שבנסייעתי הקודמת להודו לא שמעתי זאת מאף אחד, וההיפך מזה הראה לי סוחר השער הגדול [GOPTA] שהלווה אלינו כמויות גדולות מאד של שער שאינו בא מבתי העבודה זרה אלא ממברשות השער של נשים הודיות. והגר"ש וואזנר שליט"א חזר שוב על הדברים וביקשני לבדוק את הדבר היטב, משום חמירא עבודה זרה דמאיס.

ובבואי להודו באותו נסיעה הסתובבתי בכפרים ואצל ספקי שער רבים נודע לי כי דברי מרן הגר"ש וואזנר שליט"א נוכחים עד מאד, ולכל סוחר השעה יש זיכיונות במקדשים השונים שהם פודים את השער מידי כהני העבודה זרה במקום ומשווקים את זה לכל קצוות תבל.

ואז נאמר לי על ידי הסוחרים השונים שחלק מהם הם הגדולים ביותר בהודו, ששער המברשות כלל לא מיועד לפאות לשוק היהודי מאחר שאיכותו גרועה מאד, והשער היחיד שהם יכולים לספק לנו שמתאים לפאות הוא שער מהמקדשים.

וחזרתי שוב לאותו סוחר שער גדול שספר לנו בביקור הראשון שיש לו אפשרות לספק שער איכותי שמתאים לפאות ושאלתי אותו מספר שאלות בעניין זה המובאים להלן ככתבם וכלשונם שכתבתי בזמן הפגישה איתו. [כל ההערות בסוגריים מרובעים, זה הסברים והוספות שכתבתי בעת כתיבת המאמר הנוכחי].

[יום שישי כ' תמוז תשס"ד GOPTA M.M. שם הסוחר ההודי]

ביקור שני, מאחר שהתעוררו מספר שאלות [ע"י מספר רבנים: הגאב"ד שליט"א, הרה"ג צבי ובר שליט"א, הרה"ג אליהו פוזן, הרה"ג חיים כץ, ועוד] לגבי

ש. למה המחירים שלך גבוהים יותר משל האחרים? ת. זה משהוא אחר, וזה משהוא אחר. זה לא מקביל לרמי אבל זה באיכות טובה.

ש. האם ניתן להבחין בפאות? [מאיזה סוג שער זה נעשה] ת. לא יודע, אתה יודע יותר טוב ממני.

ש. האם פגשת את הרב דינר מלונדון? ת. [תשובה של הבן] אני לא יודע איך קוראים לו אבל היה כאן רב עם מישהו וכן אשה ונפגשתי איתו 20 דקות ליד שדה התעופה.

ש. האם ידוע לך באיזה מפעל הוא ביקר? ת. לא.

ש. תוך כמה זמן אתה יכול לייצר טון שער בהשגחה? ת. שבוע עבודה.

סיכום השיחה שנבקש אישור מהרבנים לדברים ונעביר לו אותם.

עד כאן מה שנכתב בעת הפגישה בחודש תמוז תשס"ד.

סיכום הדברים שלו בפגישה זו היא: סיפקתי רק שער כדורים מיוחד, ולא שער מקדשים.

לאור הדברים הללו החליט הגאב"ד שליט"א ובית דינו בדיון ארוך שהתכנס ולאחר ששמע באריכות את נציגי סוחרי הפאות ושליחיהם שחלקם נסעו לשם לבדוק את העניין, ולאחר שנציגי סוחרי הפאות הודיעו שהם משתמשים רק משער רמי שאינו מכדורים, ולדבריהם הסוחר הנ"ל כן יכול לספק שער כזה בכמויות הדרושות [חרף דבריו שנאמרו לנו] ממקורות שאינם מהמקדשים. החליט הבת דין שעל פי נתונים אלו, כל הפאות שידוע לנו שמקור שערן מהודו הם לא ספק תערובת של תקרובת עבודה זרה אלא ודאי תקרובת עבודה זרה, וזה כפי שהורה מרן הגר"ש אלישיב שליט"א שהפאות הבאות מהודו אסורות ואין כאן ספק ספיקא או תערובת.

בחודש אלול נאמר לנו ע"י היצרנים במזרח הרחוק שיכולתם לעשות פאות

לשוק היהודי הוא רק מהשער האיכותי ואין להם דרך למצוא מקור לשער זה שאינו מהמקדשים, וכפי שכתבתי בסוגריים שהעובדות שמסר לנו היו לא מדויקות כאשר בפועל סיפק שער מהמקדשים בכמויות ענק [בחודש אלול תשס"ה בביקורת שעשיתי במפעל בדרום קוריאה מצאתי את השער הזה (מהמקדשים) ארוז עדיין בארגזים מקוריים שעליהם מודפס GOPTA בחודש כסלו תשס"ה נסעתי שוב להודו וניסתי לברר האם ניתן למצוא שער בהודו מקבוצות אוכלסיה שאינם בני הדת האינדית שייתכן שהם אינם מורידים את שערם לשם עבודה זרה, מצאתי ושאוּלי באזורים הצפוניים ששם יש אחוז גבוהה של סיקים [שאינם אינדים] שאין מורידים את השער לכבוד העבודה זרה ואולי נוכל להביא שער משם. אולם סוחרי השער ההודים לא הצליחו לרכז שער גם משם.

והיוצא מזה דגם גדולי פוסקי דורנו שחשבו שעל הפאות שיצרו בעבר אין מקום לאסור זה מדין ספק ספגקא ומדין התערב ג' פעמים, אין כאן ספק ספיקא כאשר יש ודאות מוחלטת שמספר דגמי פאות [שידועות לסוחרי הפאות ולרבנים העוסקים במלאכה] מקורם ממקדשי העבודה זרה, ואין כאן ספק ספיקא כלל וכפי שכתבנו לעיל משמי' דמרן הגרי"ש אלישיב שליט"א.

(ולגבי הפאות שנעשות בעתיד לכו"ע יש לחשוש משום עבודה זרה דחמריא וגם מסרך עבודה זרה מתרחקים ממנו, וכפי שהורה הגאב"ד שליט"א לשואלים אותו האם לעשות עסקים עם נכריים שחשודים כעובדי עבודה זרה והורה לא לעשות עסקי מסחר עימם דשאני עובדי עבודה זרה דמאיסי).

ובודאי לאחר שברירה לנו שכל הפאות הטובות שנעשו משער שבא ממדינת הודו מקור השער מבתי העבודה זרה, הורה הבית דין לאסור כדין תקרובת עבודה זרה ממש.

ולגבי שער המברשות שהם בודאי לא מבתי העבודה זרה, אפשרנו למפעלים שהיה להם שער כזה והצלחנו להגיע לבירור מוחלט [על פי סוג השער ואיכותו] על כך שהוא שער מברשות, לעשות ניסיון להשתמש בו תחת פיקוח מלא שהשימוש יהיה רק בשער זה, אולם שוב מתברר שעד כה אין להם אפשרות טכנית להשתמש בזה ונעשים ניסיונות שונים בשער זה ובינתיים ללא תוצאות.